

10. januar 2005

Til Studienævnene

Delegation af kompetence fra studienævn til formand for studienævn

I forbindelse med en konkret sag om delegation af kompetence fra et studienævn til dets formand, skal jeg herved nærmere redegøre for de juridiske forhold herved.

Kompetencen til at træffe afgørelser i en række sager om de studerendes forhold, herunder merit- og dispensationsansøgninger, ligger i studienævnene, jf. universitetslovens § 18, stk. 5 og 6 og vedtægtens §§ 27 - 29. Det er således lovbestemt, at en række bestemte sagstyper skal afgøres af det kollegiale organ, idet sammensætningen af organet har betydning for sagens afgørelse, hvilket taler imod en delegation.

Det fremgår endvidere af § 1 i standardforretningsordenen, at studienævnet udøver sin virksomhed i møder.

Der findes ikke i universitetsloven eller i vedtægten en hjemmel til at delegere til formanden for studienævnet, ligesom der imidlertid heller ikke findes et forbud mod delegation til formanden.

Der er i almindelighed ikke noget til hinder for, at formanden på nævnets vegne kan bemyndiges til at tage stilling til sager vedrørende overskridelse af klagefrister eller en begæring om genoptagelse af en sag, der tidligere har været behandlet af nævnet. Hvis formanden skal have disse bemyndigelser, skal det fremgå af nævnets forretningsorden, at man har givet disse bemyndigelser.

Studienævnet kan derimod ikke generelt bemyndige formanden til at tage stilling til de sagstyper, der fremgår af universitetslovens § 18, stk. 5 og 6 eller af vedtægtens §§ 27 - 29.

Det følger imidlertid af forvaltningsretlig praksis, at studienævnet kan bemyndige formanden til i hastesager at træffe afgørelser i sager omfattet af universitetslovens § 18, stk. 5 og 6 og vedtægtens

§§ 27 - 29, hvis følgende betingelser er opfyldte:

1. Der skal være tale om en hastesag, der på grund af sagens karakter ikke kan nå at blive behandlet af studienævnet på et ordinært møde eller på et ekstraordinært møde,
2. Formandens afgørelse må ikke danne ny praksis på området,
3. Formandens afgørelse må ikke være i strid med gældende praksis,
4. Formandens afgørelse må ikke ændre gældende praksis,
5. Formandens afgørelse må ikke være specielt indgribende over for parten,
6. Der skal være tale om enkeltsager,
7. Studienævnet skal efterfølgende orienteres om formandens beslutning.

Afslutningsvis kan jeg oplyse, at delegationen til formand ikke må tage et sådant omfang, at studienævnet reelt overflødiggøres i den konkrete type sager.

Jørgen Schou
kontorchef